

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อทราบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่มีอายุระหว่าง 11 ถึง 15 ปี จำนวน 142 คน จากโรงเรียนราชวินิต และโรงเรียนพญาไท

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อความจำนวน 35 ข้อ ซึ่งสอบถามการอบรมเลี้ยงดูในลักษณะการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็น การให้สิทธิเสรีภาพ และการให้ความรักความอบอุ่น

2. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบทดสอบที่เทอร์แรนซ์ ไค์ปรับปรุงจากแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของมินเนโซตา แบบทดสอบที่ใช้มี 4 ฉบับคือ

ฉบับที่ 1	มีชื่อว่า	"การวาดภาพจากวงกลม"	มีจำนวน 1 ข้อ
ฉบับที่ 2	มีชื่อว่า	"การวาดภาพจากสี่เหลี่ยม"	มีจำนวน 1 ข้อ

ฉบับที่ 3	มีชื่อว่า	"ประโยชน์ของสิ่งของ"	มีจำนวน 4 ข้อ
ฉบับที่ 4	มีชื่อว่า	"ผลที่เกิด"	มีจำนวน 4 ข้อ

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ฉบับ ทดสอบในลักษณะความคิดแก้แคว่ก่ของความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม

วิธีการทางสถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ทดคะแนนเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์ และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของกลุ่มตัวอย่าง
2. ทดการแปรปรวนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดสร้างสรรค์ และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
3. ทดค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างแต่ละลักษณะของความคิดสร้างสรรค์ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์
4. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบเดี่ยว (Single Factor Analysis of Variance) เพื่อหาความแตกต่างในค่าความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกลุ่ม สูง ปานกลาง และต่ำ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาถึงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่มีอายุระหว่าง 11 ถึง 15 ปี จากโรงเรียนราชวินิต และโรงเรียนพญาไท

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การสัมพันธ์ระหว่างความคิดแคลวคล่องกับความถึกทน ความคิดแคลวคล่องกับความคิดริเริ่ม และความถึกทนกับความคิดริเริ่มของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ไม่มีความสัมพันธ์กับความถึกสร้างสรรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกลุ่ม สูง ปานกลาง และต่ำ มีความถึกสร้างสรรคในลักษณะของความคิดแคลวคล่อง ความถึกทนและความคิดริเริ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
4. การอบรมเลี้ยงดูเป็นประชาธิปไตยสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับความถึกสร้างสรรค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นความสัมพันธ์ของกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง กับความถึกสร้างสรรคในลักษณะของความคิดแคลวคล่อง มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

สำหรับผู้จะศึกษากันต่อไปเกี่ยวกับเรื่องนี้

1. ควรจะได้มีการปรับปรุงแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยให้ดีขึ้นกว่าเดิม ส่วนแบบทดสอบความถึกสร้างสรรคนั้น ให้เวลาในการทดสอบแต่ละฉบับเพียง 10 นาที ซึ่งอาจจะน้อยไป ดังนั้นควรจะได้พิจารณาเกี่ยวกับเวลาในการทำแบบทดสอบความถึกสร้างสรรคให้มากขึ้นตามความเหมาะสม
2. ควรปรับปรุงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูให้รัดกุมกว่านี้ เพราะการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับจากบิดามารดา

จากเด็กนักเรียนฝ่ายเดียว อาจไม่ตรงกับที่ได้รับการปฏิบัติจริง ๆ จากบิดามารดา
 ดังนั้นควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม โดยการสัมภาษณ์บิดามารดาควบคู่ไปด้วย
 ซึ่งจะได้อรรถที่แน่นอนยิ่งขึ้น

3. ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น และควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง
 ที่มีอายุน้อยกว่านี้ เช่นในระดับอนุบาลหรือชั้นประถมต้น ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาการตอบที่ไม่
 ตรงกับความเป็นจริงให้ลดลง ซึ่งจะช่วยให้ผลของการศึกษามีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

4. ควรควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูและความคิดสร้างสรรค์—
 สรรค์ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา

5. อาจศึกษาเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูและความคิดสร้างสรรค์กับตัวแปร
 อื่น ๆ เช่น เปรียบเทียบฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ระดับการศึกษา
 ของบิดามารดา เป็นต้น

6. ถ้าเป็นไปได้ ควรมีการเปรียบเทียบเรื่องนี้ระหว่างคนไทยกับคนต่างชาติ
 ที่มีวัฒนธรรมแตกต่างไปจากไทย เช่น ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างคนไทยในประเทศไทย
 กับคนอังกฤษในประเทศอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ความกระจ่างในเรื่องนี้ให้มากขึ้น

7. ควรมีการศึกษาเรื่องนี้ซ้ำ เพื่อความเชื่อมั่นในผลการค้นพบในการศึกษา
 ครั้งนี้

บรรณานุกรม

- การฝึกหัดครู. กรม, พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก ฉบับปรับปรุง พระนคร:
วิบูลย์กิจ, 2512.
- ประคอง กรรณสูตร. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช,
2513.
- ละม้ายมาศ สรทัต และจรรยา สุวรรณทัต. อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาของ
เด็ก ที่ตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี. พระนคร: ครูสภา,
2510.
- วิจิตร เกตขำ. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับความ
คิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น ม.ศ.3
ในจังหวัดสุโขทัย". ปรินญาณิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,
2515.
- ศรีปริญา รามโกมุท. "ความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการพัฒนา
เศรษฐกิจในแนวความคิดของเฮเกน", ทฤษฎีและแนวความคิดในการ
พัฒนาประเทศ พระนคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2510.
- สุรางค์ โคว์ตระกูล. "ความคิดสร้างสรรค์". วารสารจิตวิทยา, พระนคร:
ชวนพิมพ์, 2510.